

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטרה תאריך: 23.4.02

1

בעניין: פלקסו פרינט 1980 בע"מ

התובעת ע"י ב"כ עוה"ד ברטלר שמואל

נגד י"א החשבוני 100
ג"א 67133

1. קורקוס אמיל

2. קורקוס יוסף

הנתבעים ע"י ב"כ עוה"ד הוכמן

2

3

פסק דין

4

5

א. רקע

6

1. התובעת הנה חברה פרטית, העוסקת בהדפסה, יצור ושיווק אריזות ושקיות ניילון.

8

2. נתבע מס' 1 (להלן: "אמיל") הינו מנהל בחברת מיץ פרי בע"מ (להלן: "החברה") ונתבע 2 (להלן: "יוסי"), הינו מנהל ובעל מניות בחברה.

10

11

3. לטענת התובעת, כי אז בחודש אפריל 1999 הזמינו מי מהנתבעים בשם החברה טובין כמפורט:

13

9,900 מזוודות דפי גליל קרפ דגם 1,000.

14

21,000 מזוודות דפי גליל טישו דגם 600 (להלן: "הטובין").

15

16

4. הטובין סופקו לחברה ועל אף זאת לא שולם תמורתן דבר לתובעת, כאשר יצויין, כי בגין הטובין הוצאה לחברה חשבונית מס 10413 מיום 30.4.99 ע"ס 19,013 ₪ (להלן: "החשבונית").

17

18

19

20

21

22

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטרה תאריך: 23.4.02

- 1
- 2
- 3 5. התובעת ביקשה תשלום התמורה ואולם נתברר לה, כי החברה נמחקה ביום 22.12.99
- 4 ולפיכך, עותרת היא לחייב הנתבעים לשלם לה בגין הטובין, בשל כ"א מן הנימוקים
- 5 המפורטים:
- 6
- 7 א. מכח התחייבותו האישית של יוסי לשאת בתשלום החוב.
- 8 ב. לאור התנהגות הנתבעים, הנגועה בחוסר תום לב, בכך שלא גילו לתובעת
- 9 במועד הרלבנטי, כי קיים סכסוך בין האחים ו/או כי החברה עומדת
- 10 להסגר.
- 11 ג. לאור התנהגות הנתבעים שהציגו בפני התובעת מצג שווא ולפיו, תשלום
- 12 תמורת הטובין ונהגו כלפי התובעת בתרמית וברשלנות.
- 13 ד. לאור העובדה, כי הנתבעים התעשרו שלא כדין על חשבון התובעת.
- 14
- 15 6. הנתבעים טענו, כי החברה ולא אחרת הזמינה מן התובעת טובין בכמות של 1,000
- 16 מזוודות דגם 1000 ו- 1,000 מזוודות דגם 600 בלבד וזאת, לאור העובדה, שהחברה
- 17 עמדה ערב הפסקת פעילותה – דבר שהיה ידוע לתובעת.
- 18
- 19 7. הנתבעים ממשיכים ומוסיפים, כי מיד עם אספקת הטובין הודיעו לתובעת, כי זו
- 20 סיפקה כמות גדולה מזו שהוזמנה והתובעת נתבקשה לאסוף את הסחורה העודפת --
- 21 אך לא עשתה כן.
- 22
- 23 8. עוד ציינו הנתבעים, כי בסמוך לאחר האספקה החזירו לתובעת את החשבונית
- 24 המקורית ולפיכך, לא נתאפשר לחברה אף לשלם עבור הכמות שהזמינו בפועל.
- 25 בנוסף טוענים הנתבעים, כי החברה סיכמה עם התובעת, כי מחיר הטובין יהא נמוך
- 26 בשעור של 10% מן המחיר הנדרש מהם.
- 27

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטר תאריך: 23.4.02

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

.9 בתיק זה העידו בפני המפורטים:

מטעם התובעת – מנהליה, מר עציון גונשור (להלן: "גונשור") ונר נפתלי קראוס (להלן: "קראוס").

מטעם הנתבעים – הם עצמם.

אדון כעת בטענות הצדדים;

ב. הכמות שהוזמנה ומחירה

1. כפי שהוברר לי, כי אז הזמנה, נשוא התיק, כמו הזמנות אחרות בין הצדדים נעשתה טלפונית בשיחה בין יוסי לבין גונשור.

2. הזמנה זו עלתה על הכתב בדף הזמנות נספח ג' לתצהיר גונשור, בו צויין כך:

" מיץ פרי 29.4.99

20000 מזוודות טישו X 24 ידות דפי

10000 מזוודות טישו X 32 ידות דפי

10000 מזוודות טישו 690 ידות דפי"

3. בחשבונית, שהומצאה לחברה צויין כך –

"21,200 מזו' דפי גליל טישו דגם 600..."

9,900 מזו' דפי גליל קרפ דגם 1000"

4. גונשור בעדותו טען, כי את ההזמנה המופיעה בשורה השלישית בדף ההזמנות

ביטלה החברה ולכן זיכרה לא בא בחשבונית (ראה עמ' 2 שורות 18 – 21).

עניין זה מקבל אישורו גם בעדותו של קראוס עצמו (ראה עדותו בעמ' 6 שורות 17

(18)

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטרה תאריך: 23.4.02

- 1 יחד עם זאת, עדיין לא ניתן הסבר לשוני בכמויות שצויינו בחשבונית עצמה יחסית
2 לכמויות שנרשמו בדף ההזמנות, אם כי לא מדובר בהבדלים משמעותיים.
3
- 4 קראוס הוסיף עוד בעדותו וטען, כי בכל מקרה לא היתה התובעת מקבלת הזמנה
5 של 1000 שקיות כפי שמנסים הנתבעים לטעון ביחס להזמנת החברה, שכן אין זה
6 משתלם לבצע עבודה בגין הזמנה פחותה מ- 10,000 שקיות.
7
- 8 הנתבעים בסיכומיהם טוענים, כי בדף ההזמנות עצמו ניתן ללמוד על הזמנה של
9 5000 יחידות עבור לקוח אחר ואולם, מעיון במסמך זה הרי מדובר בהזמנת 5000
10 שקים ולא הוברר לי אם ישנו הבדל בין יצור "מזוודות" לבין יצור "שקים", כך שלא
11 ניתן לראות בהזמנה זו ככזו המקעקעת את טענתו של קראוס.
12
- 13 לאחר ששמעתי הצדדים לעניין זה והתרשמתי מן העדים, שהופיעו בפני, אני
14 מעדיפה את גרסת התובעת ולפיה, החברה הזמינה את הכמות כמפורט בדף
15 ההזמנות (נספח ג'), שכן גרסה זו באה לידי ביטוי במסמכים עצמם, כאשר לנתבעים
16 אין כל מסמך נגדי, שיבסס טענתם בדבר הזמנה פחותה.
17
- 18 יתכן, כי בדעבד נתברר לחברה, כי הכמות שהוזמנה בפועל אינה דרושה לה, עקב
19 העובדה שהינה ערב הפסקת פעילותה, אלא שעניין זה אין בו כדי להשפיע על
20 הכמות שהוזמנה במועד הרלבנטי, מועד ביצוע ההזמנה הטלפונית.
21
- 22 אני מאמצת גם את גרסת התובעת, כפי שבאה לידי ביטוי בעדות גונשור ולפיה,
23 "הפילו" האחים זה על זה את האחריות לרכישת הטובין:
24 "אחרי שקבלתי את החשבונית בדואר, שדיברתי עם אמיל, הוא אמר לי לפנות
25 לאחיו, שמי שהזמין ישלם...". (ראה עמ' 5 שורות 13 – 14 וכן עמ' 4 שורות 22-23),
26 גרסה זו נסמכת אף על עדותו של אמיל, אשר אישר (אם כי בחצי פה) שהפנה את
27 גונשור ליוסי (ראה עדותו בעמ' 12 שורה 12).
28
- 29 הנתבעים טוענים, כי אין זה הגיוני שיזמינו כמות כה גדולה של טובין, ערב סגירת
30 החברה, כאשר התובעת לטענתם, יודעת על כוונתה זו.
31

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: **כב' השופטת א. באום-ניקוטרה** תאריך: **23.4.02**

11. לעניין ידיעתה של התובעת את כוונת החברה להפסיק פעילותה – מקובלת עלי
 2 הטענה, כי לתובעת היתה ידיעה כללית בנושא, לאחר שגונשור נשאל ע"י מי מטעם
 3 החברה אם מכיר הוא רוכש למכונות החברה.
 4
12. יחד עם זאת, קיומה של ידיעה שכזו אין בה כדי להשפיע על כמות הטובין המוזמנת,
 5 שהרי לא ניתן לטעון, כי התובעת היתה כה מעורה בעסקי החברה, עד שהיה עליה
 6 לדעת כמה שקיות בדיוק דרושות לחברה ערב סגירתה.
 7 התובעת הסתמכה על ההזמנה שקיבלה ודי לה בכך.
 8
13. מכל האמור עד כה עולה, כי מקובלת עלי הגרסה כי החברה הזמינה כמות של
 10 20000 "מזוודות" דגם 600 ו- 10,000 "מזוודות" דגם 1000 ולפיכך, חישוב ביחס
 11 למחיר יעשה ביחס לאספקת 9,900 מזוודות דגם 1000 שסופקו בפועל ו- 20,000
 12 מזוודות דגם 600, כפי שהוזמנו.
 13
14. עוד טוענים הנתבעים, כי סוכם בין החברה לבין התובעת על מחיר מופחת בשיעור
 15 של 10% מן הסכום הנקוב בחשבונית.
 16 מעבר להעלת טענה סתמית זו - לא הצליחו הנתבעים לשכנע בטענה זו, מה גם,
 17 משנשאל יוסי למחיר המוסכם של הטובין השיב "לא זכור לי" ומכאן – דין טענה זו
 18 להדחות.
 19

ג. התחייבותו האישית של יוסי

1. לטענת התובעת, כי אז יוסי התחייב בפניה אישית לשאת בתשלום בגין הטובין.
 24
2. לאחר שמיעת העדויות אין לאמר, כי יוסי התחייב בזמן מן הזמנים לשלם באופן אישי
 25 עבור הטובין וגם כאשר הסכים לשלם עבור הסחורה המופחתת, שלטענתו הזמינה
 26 החברה, הרי עשה כן בשם החברה, אף אם דיבר בגוף ראשון (-וראה לעניין זה עדותו
 27 בעמ' 20 שורות 8 – 19).

28
 29
 30
 31

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטרה תאריך: 23.4.02

ד. הרמת מסך

- 1
2
3
4 1. כפי שצויין לעיל, כי אז מבקשת התובעת להרים את מסך התאגדותה של החברה,
5 בהיותה חברה פרטית ומשפחתית וזאת מכח מצג שווא; תרמית ורשלנות.
6
7 2. המסגרת הנורמטיבית בה אנו מצויים הנה חוק החברות, התשנ"ט – 1999, אשר נכנס
8 לתוקף עובר להגשת התביעה בתיק דנן.
9
10 3. ההלכה היא, כי "הרמת המסך תכליתה למנוע שמוש לרעה באישיות המשפטית
11 הנפרדת של החברה כדי לממש מטרה בלתי כשרה הרצויה לבעלי המניות.
12 הרמת מסך כזו מכוונת כנגד בעלי המניות, שבקשו לנצל את תורת האישיות
13 המשפטית הנפרדת של התאגיד למטרה לא כשרה... כשהם מבקשים להסתתר
14 מאחורי המסך החוצץ ולהנצל מחמת תביעתם של הניזוקים או משבט זעמו של
15 החוק".
16 (ראה ע"א 4604/90 איטה מוברמן נ' תל מר בע"מ, פד"י מ"ו (5) 353).
17
18 4. כמצויין בסעיף 54 לחוק החברות, כי אז רשאי בית המשפט לייחס את זכויותיה
19 וחובותיה של החברה ליחידים באורגנים השונים, אם התקיימו התנאים הקבועים
20 להרמת מסך בסעיף 6 (ג) לחוק. קרי, בענייננו בחינת השאלה אם יש להרים מסך
21 תתייחס לשני הנתבעים.
22
23 5. לאחר שמיעת העדויות לא ניתן לאמר, כי יש לייחס לנתבעים עוולת תרמית, שכבר
24 נאמר לגביה, כי "מידת ההוכחה הנדרשת מן התובע בעוולת התרמית הנה מרובה יותר
25 מן הנדרש כרגיל בתביעות אזרחיות". [ראה ע"א 614/84, פד"י מ"א (2) 225] – מידה
26 שהתובעת לא עמדה בה.
27
28 6. יש לבחון אם יש מקום ליחס לנתבעים מצג שווא – שהרי כפי שקבעתי לעיל, התובעת
29 לא היתה מעודכנת בדבר מועד חיסול עסקי החברה, אלא אך ידעה ידיעה כללית בדבר
30 כוונה שכזו.
31

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטרה תאריך: 23.4.02

- 1 הוכח לי, כי לאחר קבלת הטובין, החזירה החברה החשבונית המקורית לתובעת וכך
2 הוחל בחילופי דברים בין הצדדים, אלא שעיקר לא הודיעו הנתבעים לתובעת הללו,
3 על אף שפעלו במסגרת חברה משפחתית וקיבלו יחדיו את ההחלטה לסגור החברה - לא
4 טרחו להודיע לתובעת אודות סגירת החברה בפועל ודחיפות סיום העניין הקשור
5 לתשלום, כשלחילופין לא טרחו להחזיר הסחורה, שלטענתם סופקה ביתר ואף לא
6 לדאוג לתשלום בגין הסחורה בכמות שאינה שנויה במחלוקת.
7 בהתנהגותו זו פעלו הנתבעים תוך יצירת מצג שווא ולפיו עם סיום המחלוקת בעניין
8 תשא החברה בתשלום וניתן לומר, כי בהתנהגות זו אף פעלו הנתבעים בחוסר תום לב
9 כלפי התובעת.
10
11 8. יש על כן, לחייב הנתבעים לשאת בתשלום החוב וזאת לאור קביעתי, כי פעלו תוך יצירת
12 מצג שווא.

אשם תורם

- 16 1. הנתבעים טוענים, כי אם יחוייבו בגין חובות החברה מכח אחת מעילות הנזיקין, יש
17 לקבוע, כי לתובעת אשם תורם בשיעור של 100%.
18
19 2. לאחר שמיעת העדויות בתיק, אני קובעת, כי יש בענייננו מקום לקבוע, כי לתובעת
20 אשם תורם וזאת לאחר שהעסקה בוצעה כבר ב - 4/99, כאשר החברה הפסיקה
21 פעילותה אך ב- 12/99 ובמשך כל אותה תקופה לא טרחה התובעת לאסוף את
22 הפריטים בכמות השנויה במחלוקת, על אף שידעה בכלליות, כי החברה עומדת
23 להפסיק פעילותה.
24
25 3. בנסיבות העניין, אני משיתה על התובעת אשם תורם בשיעור של 40%.
26
27 4. לאור קביעותי כאמור, אין מקום לדון בעוולת הרשלנות, כאשר ביחס לטענה בדבר
28 עוולת עשיית עושר ולא במשפט -- הרי שזו לא הוכחה בפני.
29
30 5. לאור כל האמור, אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעת ביחד ולחוד את הסך של
31 10,999 ₪ + מע"מ, בצירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום 30.4.99 ועד התשלום בפועל.

בתי המשפט

א 003564/00

בית משפט השלום פתח-תקוה

בפני: כב' השופטת א. באום-ניקוטרה תאריך: 23.4.02

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24

עוד ישלמו הנתבעים לתובעת ביחד ולחוד הוצאותיה וכן שכר טרחת עורך דינה בסך של 4,000 ₪ + מע"מ בצירוף ריבית והפרשי הצמדה.

ביחס להוצאות – מיום הוצאתן ועד התשלום בפועל.
 ביחס לשכר טרחה – מיום מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח העתק מפסק דין זה לצדדים

ניתן היום י"א באייר, תשס"ב (23 באפריל 2002) בלשכתי, בהעדר הצדדים.

א. באום-ניקוטרה, שופטת